

MUSTAFA SEVİNÇ

HEP DAHA FAZLA
HEP DAHA AZALWAYS MORE
ALWAYS LESS

21.06 - 07.07.2018

Art On İstanbul
Meşrutiyet Caddesi Oteller Sokak Hanif Binası No:1A
Tepebaşı, Beyoğlu, İstanbul
T 0212 259 15 43 www.artonistanbul.comSalı-Cumartesi 10.00-19.00
Tuesday-Saturday 10 am-7 pmAnne | Mother, 2018
Sünger, akrilik boya, su, cam
Foam rubber, acrylic, water, glass
y/h 100 x u/l 150 x d/w 150 cm

HEP DAHA FAZLA, HEP DAHA AZ

Azra İşmen

Mustafa Sevinç, *Hep Daha Fazla, Hep Daha Az* isimli ilk kişisel sergisinde yer alan performatif heykel ve yerleştirme çalışmalarında, bireyin varoluşunun sınırlarını araştıran, yaşam ve ölüm arasındaki oluş sürecine odaklanıyor.

Sanatçı, oluş sürecinde zamanın izini temele aldığı sergide, bireyin iç/dış dünya ilişkisi ile bellek kavramı üzerine yoğunlaşıyor. Çalışmalarında su, sünger, cam, ahşap ve demir gibi malzemeleri kullanarak izleyiciyi, yavaş ilerleyen ve bir sonuca bağlanması gerekmeyen bir sürecin etkilerini sezinlemeye davet ediyor. Steril bir laboratuvar görüntüsüne bürünen galeri mekânında, etkileşimli malzemenin sergi boyunca süreçte değişimi, izleyicinin bulunduğu zamanla sınırlanıyor. Sanatçı, varoluşun öngörülemez tabiatını steril, sakin ve şiirsel bir imgeyle temsil ediyor.

Serginin merkezinde yer alan *Batık* isimli eserinde, kusursuz geometrik figürlerden oluşan sünger kütleleri renklendirilmiş suyla dolu bir haznenin içine yerleştirilmiş. Süreç içinde oluşan organik dağılma ile sanatçının iş üzerindeki kontrolü devre dışı kalıyor ve izleyici, kendi zamanına dair bir sürece tanıklık ediyor. Bir oluş sürecinin tasvirini yaparken sanatçının ortaya koymaya çalıştığı, tek bakışta algılanamayan ama süreç ilerledikçe geçmişiyle kıyaslayarak fark edilebilecek bir oluş hâli. Zamanın akışını gözlemleme nesnesi olarak işlevlenen süngerin içine çektiği ve camda bıraktığı lekeler, çıplak gözle yakalanamayacak kadar yavaş değişir ama farklı zaman dilimlerinde izlendiğinde ayırt edilebilirler. Fonksiyonu sayesinde dağılmış bir yapıyı içine toplayarak bir bütün oluşturan sünger, sergi sona erdiğinde, tamamiyle emildikten ve buharlaştıktan sonra dahi değişmeyi sürdürür. Cam hazne kalan tortular ve izler ise geçmiş sürecin kalıntılarını – aynı toplumsal/bireysel belleğe kazınan izler gibi- şimdiki zamana taşır fakat yalnızca sergileme sürecinin sonuna gelinmiştir; oluş süreci sonlanmaz.

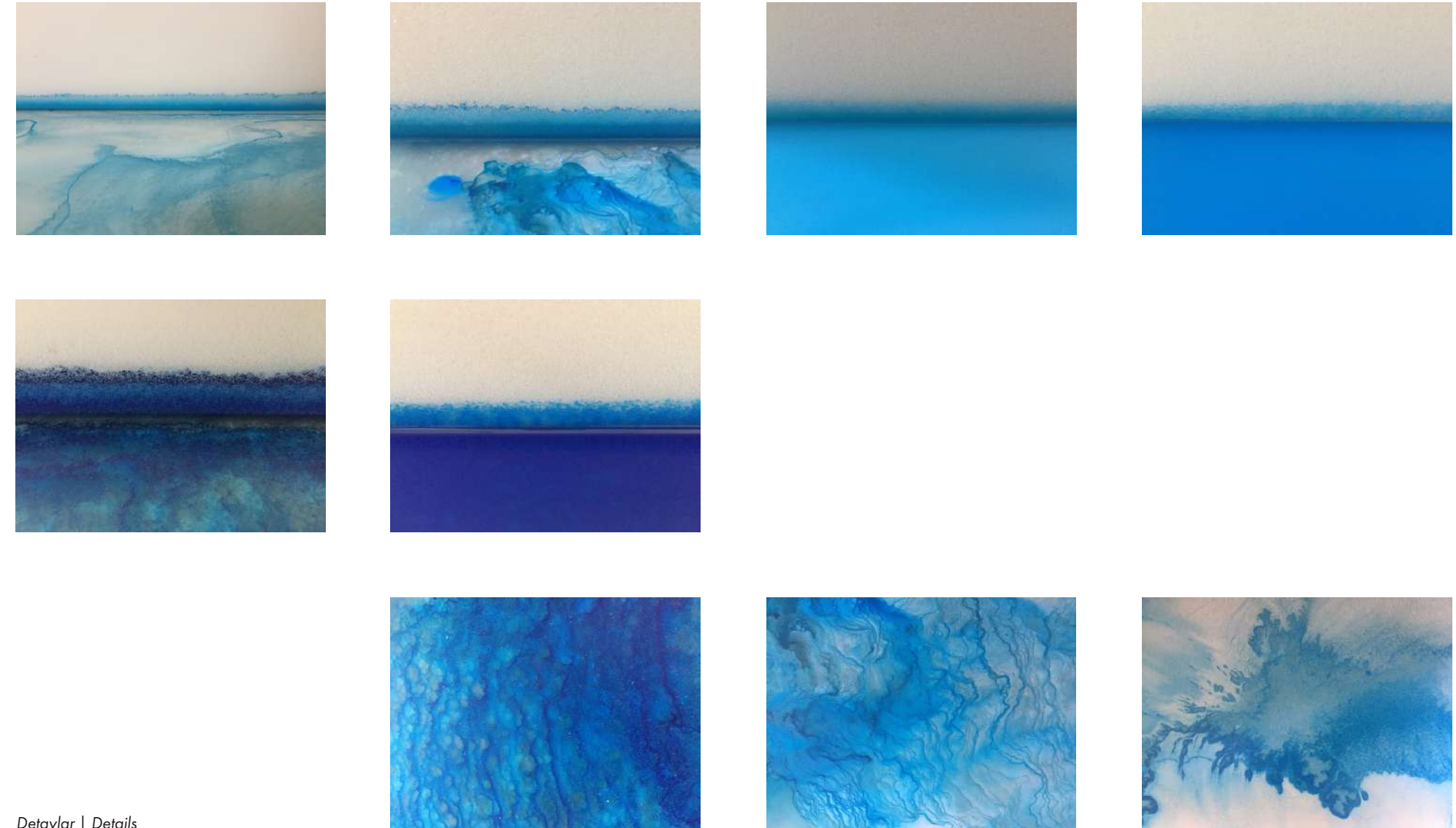
Kara Tahta serisinde, süngerden oluşan karatahtaların haznelerindeki sıvı usulca süngerin üzerinde lekeler bırakır. Fiziksel kurallar çerçevesinde, sünger ile sürekli diyalogda olan sıvı yükselerek dikey olarak yapının üzerinde doğal bir reaksiyona sebep olur. Bu serideki diğer bir yapıt da ise gerçek bir kara tahtanın tebeşirle üzerine geçirilen yazıyı barındırma işlevinden yola çıkar ve süreç sona erdikten sonraki kalıntıları ortaya koyar. Geçmişte yaşanmış bir sürecin son hâline tanıklık ederken aynı zamanda bir yazının veya yaşanmışlığın parçalanarak bellekte kalan izlerine işaret eder. Yazı silinse ve fiziki olarak yok olsa da düşüncede yarattığı iz, sürer.

Sensörü sayesinde yanına yaklaşıldığında büyük bir gerilimle hareket etmeye başlayan ve tellerin birbirine çarpması ile bütün mekânı dolduran bir gürültü yaratan *Ufuk Çizgisi İçin Öneriler II* adlı işte sanatçı, çatışmadan doğabilecek şiddetli ses ve harekete dönüştürerek izleyiciyle buluşturur. Şiddetli çarpışmalar sonucu ortaya çıkan sesler ve birbirini tekrarlayan devinim, sergideki diğer yapıtların da durağanlık hâliyle bir tezat oluşturur ve varoluş sürecinin sert ve gergin tarafını öne çıkarır.

Hep Daha Az, Hep Daha Fazla isimli ilk kişisel sergisinde Mustafa Sevinç, varoluş sorunlarının temelinde yatan zaman algısını ve bireyin iç/dış dünya ilişkileri ekseninde bu algıyla yüzleşmesini metaforik biçimde ele alır. Sanatçı, basit yapı ve kompozisyonlardan yola çıkarak görünüşlerin temsil ettiklerini sorgularken izleyiciyi de bu sakin-gergin atmosfer içinde soru sormaya ve olmayana görmeye yönlendirir.

Biyografi

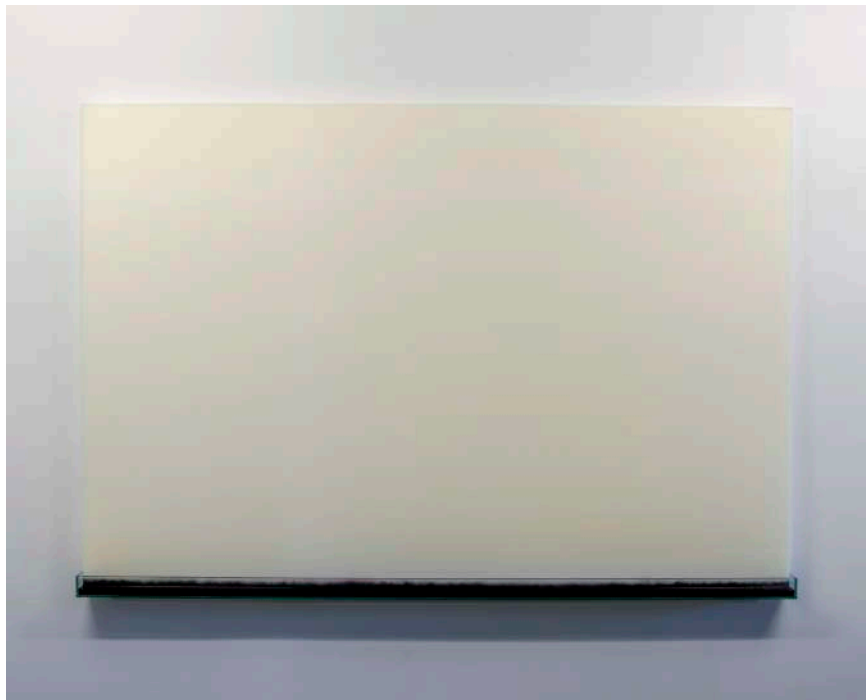
Mustafa Sevinç 1984 yılında Ankara'da doğdu. 2007 yılında Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Bölümünden mezun oldu. 2011 yılında, "Sanatın Varoluş Sürecinde Bilgi, Belge" adlı tez konusu ile yüksek lisansını Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Heykel Anasanat Dalında tamamladı. 2013 yılından beri, Erciyes Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Bölümünde araştırma görevlisi olarak çalışmaktadır. 2018 yılında Sanatta yeterlik programını, "Çağdaş sanatta Varoluş Durumu" isimli tezi ile Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Heykel Bölümünde tamamladı. Akbank Günümüz Sanatçıları Ödülü Sergisi, Siemens Sanat Sınırlar/Yörüngeler sergisi gibi çeşitli karma sergilere ve sanat etkinliklerine katıldı. Çalışmaları T.C Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından, Genç Sanat: Güncel Proje Yarışması, kapsamında iki kez ödüle layık görüldü. Sanatçı çalışmalarına Kayseri'de devam etmektedir.

Batık | Sunken, 2018
Sünger, akrilik boya, su, cam
Foam rubber, acrylic, water, glass
y/h 30 x u/l 270 x d/w 90 cm

Detaylar | Details

Kara Tahta I | Blackboard I, 2018
Ahşap, alçı
Wood, plaster
y/h 120 x u/1 150 x d/w 9 cm

Kara Tahta II | Blackboard II, 2018
Sünger, mürekkep, cam
Foam rubber, ink, glass
y/h 130 x u/1 190 x d/w 10 cm

ALWAYS MORE, ALWAYS LESS

Azra İşmen

In his first solo exhibition entitled *Always More, Always Less* which consists of performative sculptures and installations, Mustafa Sevinç probes the boundaries of individual existence, focusing on the process of becoming that lies between life and death.

Basing the exhibition on the traces of time in the process of becoming, the artist focuses upon the individuals' relation to the inner and outer world as well as the concept of memory. By making use of materials such as water, foam rubber, glass, wood and steel he invites the viewer to sense the effects of a slow-footed process which does not need to reach a conclusion. In the gallery space which takes on the shape of a sterilized laboratory, the endless transformation of the interactive materials is bounded by the personal time of the viewer. The artist represents the unpredictable nature of existence through a sterile, placid and lyrical image.

In his work entitled *Sunken*, which is the focal point of the exhibition, the artist has placed impeccable foam blocks inside a receptacle filled with colored water. The organic disintegration which occurs in due course, results in the artist's loss of control over the work, thereby allowing the viewer to witness a process in relation to his/her own time. By depicting a process of becoming, the artist tries to convey a sense of becoming which cannot be perceived at first sight, and which can only be understood by comparing the process to one's own past. Functioning as objects to observe the passage of time, the foams soak up and then release certain stains on the glass receptacle. These stains change shape so slowly that they cannot be perceived with the naked eye, but can only be distinguished by the viewer at different periods of time. Forming a cohesive whole by encompassing a dissipated structure, the foam keeps on transforming after it is completely absorbed and vaporized, even after the end of the exhibition. The residues and traces that are left in the glass receptacle are carried on into the present (just like traces etched onto societal/individual memory) but it is only the process of the exhibition that has come to an end – the process of becoming has not ended.

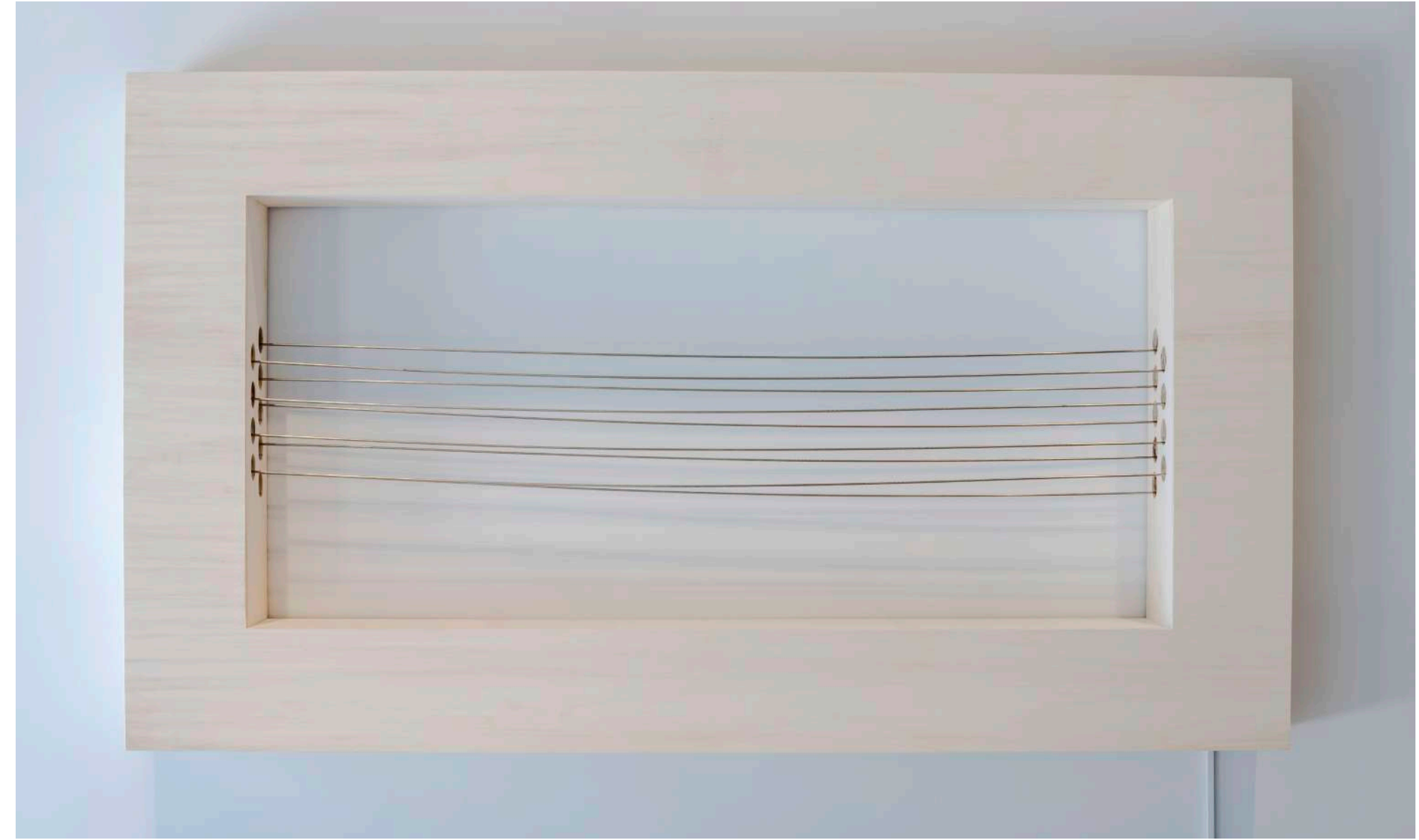
In the series of works entitled *Blackboard*, the liquid inside the receptacles of the foam blackboards leaves silent traces on the foam. Following physical laws, the liquid –which is in constant dialogue with the foam– rises vertically to bring forth a natural reaction. Another work within this series takes inspiration from the function whereby real blackboards retain that which is written on them by chalk, revealing the residues that are left after the process. While witnessing the final state of a process that has been acted out in the past, it also symbolizes the traces left in one's memory of a writing or an experience that has been dismantled. Even if the writing is erased and physically obliterated, the trace it leaves in thought lives on.

In his work entitled *Proposals for a Horizon Line II*, which begins to move about fiercely whenever someone steps near it (by means of its sensors) and emits a noise with clashing strings that fills the whole space of the exhibition, the artist translates the violence that could arise out of conflict into sound and movement. The sound coming from violent clashes and the repetitive motion form a contrast with the other –more static– works in the exhibition, highlighting the harsh and intense aspect of the process of existence.

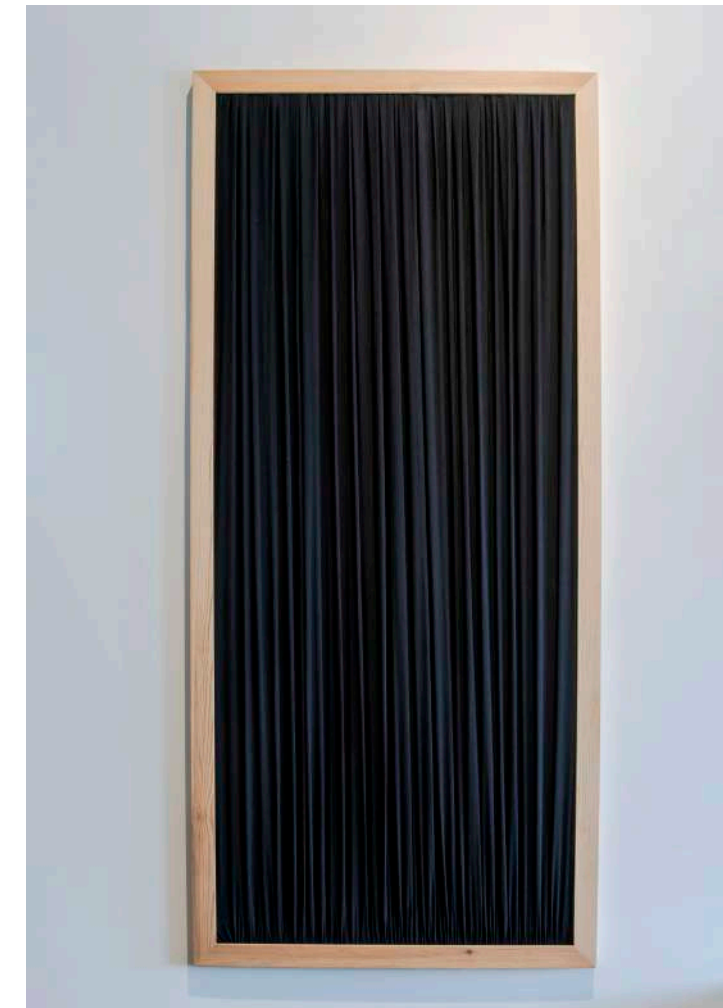
In his first solo exhibition entitled *Always More, Always Less*, Mustafa Sevinç addresses the underlying perception of time within existential crisis, metaphorically discussing the way in which the individual confronts this perception within the framework of the relationship between the inner and outer world. Taking his cue from simple structures and compositions, the artist challenges the representations of mere appearances, guiding the viewer to ask questions and to see that which is not there, all inside this tranquil/tense environment.

Biography

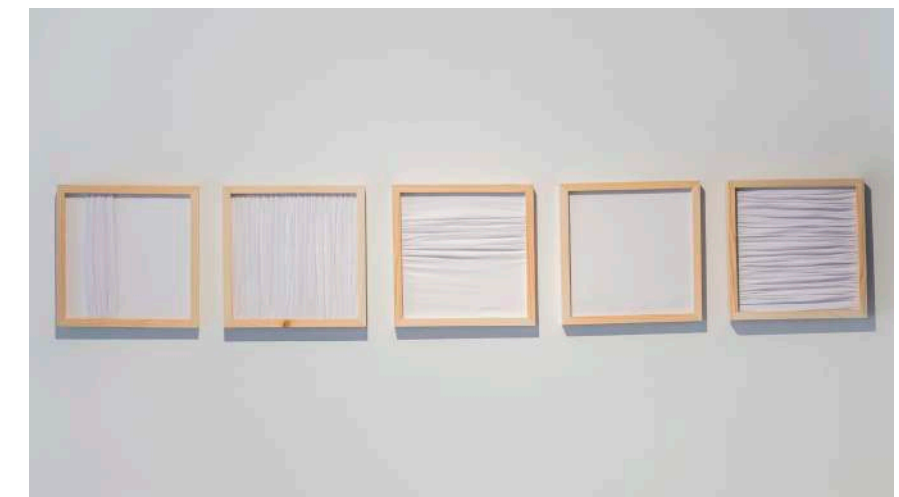
Mustafa Sevinç (1984) was born in Ankara. He received his Bachelor's degree in Sculpture from the Faculty of Fine Arts, Hacettepe University. In 2011, he received his Master's from the same faculty, with his thesis entitled "Information and Document in the Existential Process of Art". He has been working as a teaching assistant in the Department of Sculpture – Erciyes University since 2013. In 2018, he completed the Proficiency in Art Program in Hacettepe University, with his thesis entitled "The State of Existence in Contemporary Art". He has participated in various group exhibitions and art events such as the Akbank Contemporary Artist Prize Exhibition and the Siemens Sanat – Borders/Orbits Exhibition. His works have received two awards from the Ministry of Culture and Tourism as part of the "Young Art: Contemporary Project Competition". The artist pursues his work in Kayseri (Turkey).

Ufuk Çizgisi İçin Öneriler II | Proposals for a Horizon Line II, 2018
Ahşap, dc motor, metal çubuklar, sensör
Wood, dc motor, steel rods, sensor
y/h 110 x u/1 190 x d/w 21 cm

2 metre Çerçeve 1 metre Kumaş | 2 meters Frame 1 meter Fabric, 2018
Kumaş, ahşap
Fabric, wood
200 x 90 cm

Hep Daha Fazla, Hep Daha Az | Always More, Always Less, 2018
Kumaş, ahşap
Fabric, wood
Her Biri | Each 25 x 25 cm